

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:

CLUJ,

Strada Iuliu Maniu Nr. 36

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Abonament: 300 Lei la an

Redactor responsabil:

Dr. SEBASTIAN STANCA

Telefon 13—74

Preotul și duhul vremurilor actuale

Păstor de suflete! Multă dragoste părintească pretinde această frumoasă dar grea chemare. Să fii păzitorul celui mai scump tezaur omenesc, îndreptătorul și povățuitorul celor rătăciți, mângăitorul și alinătorul celor intristați, împăciuitorul celor învrăbiți și părintele adevărat al tuturor; aceasta pretinde dela noi o dragoste mare, care să se nutrească din izvorul iubirii desăvârșite: „Păstorul cel adevărat“.

Numai această iubire înaltă a putut să-i îndemne pe sfinții Apostoli și Mucenici să sufere chinuri și moarte de bună voie. Iubirea deaproapelui desinteresată și purtarea de grijă pentru mântuirea fiecărui suflet poate face din noi urmași adevărați ai celor ce-ne place să-ne numim.

În privința aceasta cuvintele marelui Pavel, apostolul neamurilor: „De-ași grăi în limbile omenești și ingerești, iar dragoste nu am, făcutu-m'am aramă sunătoare și chimval răsunător...“ (I. Cor. 13.) sunt de-o însemnătate ne spus de mare. Arta de-a păstori sufletele credincioșilor, numai bazată pe această poruncă poate aduce roadele așteptate. Orice fel de mijloace vom folosi în viața pastorală, dacă sunt rezultantele iubirii desinteresate — pornite numai din indemnului mântuirii deaproapelui — vom secera satisfacție sufletească deplină și încredere în realizarea împărăției cerești între oameni.

Pentru realizarea acestor sfinte nădejdi se cere însă multă, foarte multă luptă, împreună cu abnegațiune. Numai un „nebun în Cristos“ poate să facă din chemarea frumoasă și grea, un jug, a cărui greutate să nu fie simțită chiar și'n împrejurările cele mai grele.

Adeseori în activitatea noastră vom întâlni persoane, vorbe și caracterizări jignitoare, nu numai pentru un părinte sufletec, ci chiar și pentru oricare ființă omenescă. Răutatea va căuta mereu să fie potrivnică binelui și adevărului, bunătața noastră va fi răsplătită cu ură și dispreț; pretutindeni mai multă împotrivire decât ascultare și'n puține cazuri glasul nostru găsește pământ roditor.

Dar aceasta nu trebuie să micșoreze zelul nostru. În inimă să nu încolțească gândul răzbunării, ci rugăciunea ferbinte pentru luminarea celor întunecați. Mântuitorul încă a răspuns apostolilor „Fiul omului n'a venit să piarză sufletele oamenilor, ci să mântuiască“. (Luca 956.) Iar într'alt loc zice: „De vă urește pe voi lumea, știți că pe mine mai înainte decât pe voi m'a urât“. (Ioan 15, 18.)

Pătrunzând mai adânc rostul chemării pastorale în timpurile actuale ne convingem că astăzi parcă, ogorul este mai întălenit, incunjurat de felurite ispite și fără delegi. O parte din lumea ce-și încredința mai înainte sufletul ei, — în fața potirului dăttor de nădejdi, — slujitorului sfântului altar, azi parcă s'a mai îndepărtat de Isus Cristos. Războiul mondial, care pe lângă mult bine adus atâtor națiuni, a fost și este un izvor neîntrerupt de curente și idei străine duhului lui Dzeu. Viața trăită în mijlocul neamurilor străine cu credințe și obiceiuri diferite, a influențat și molipsit multă lume, care s'a lăsat sedusă de ideile noi, cari caută numai îndepărtarea de Dzeu.

În fața acestor stări avem trebuință atât la orașe cât și la sate de-o primenire sufletească; ne trebuie o renaștere din temelii a creștinului actual, căci bătrânii vremurilor apuse se duc și rămâne spiritul nou al timpului necorăspunzător învățăturilor creș-

tine. Aici se cere muncă, desinteresată și pătrunsă de sublimul scop. Preotul e chemat să fie păzitorul și propovăduitorul moștenirii scumpe dela adevărații înaintași ai vremurilor trecute. Și această stare faptică așteaptă o grabnică rezolvare. S'a vorbit și se vorbește atât de mult în privința aceasta și totuși îndemnurile la muncă nu se prea îngrămădesc. Mulți dintre cinstiții frați în Cristos își dau seama de această necesitate și sufletul lor se va bucura cât de târziu de roadele muncii depuse pe altarul bisericii și neamului.

Deviza veacului nostru trebuie să fie *munca*. Nu orice muncă însă poate să fie mântuitoare. În privința aceasta cuvintele unui învățat sunt foarte actuale: „Viața ne este dată ca s'o înălțăm, s'o înfrumșețăm. Înălțarea și înfrumșețarea ei nu se desăvârșește decât prin muncă. Nu prin oricare muncă însă. Numai prin aceea care pornește din cele mai curate și mai adânci credințe.“

Prin aceasta vom putea înfrunța și noi valorile amenințătoare ale timpului actual lipsit de duhul credinței. Să ne plecăm noi înșine voluntar și conștient disciplinei morale alui Cristos; să-ne sfințim sufletul nostru ca apoi să devenim medicii, ce combat cu izbândă epidemiile sociale, cari bântuie în zilele noastre. Stăpâniți de aceste idei vom fi motorul renașterii atâtor vieți întunecate și rătăcite și munca de evanghelizare se va dovedi singura stavilă împotriva tuturor relelor vieții sociale.

„Fericit cel care și-a găsit munca sa... și-o duce până la capăt, fără șovăire.“

Preot T. Ciuruș.

Adunarea generală a Societății Ortodoxe Naționale a femeilor române, Secția Cluj.

Sâmbătă, la ora 5 d. a. și-a ținut Soc. Ort. a femeilor române, secția Cluj, adunarea generală sub conducerea prezentei dnei Elena Popescu Voitești, în sala festivă a primăriei. A luat parte I. P. S. episcopul Nicolae ca patron și președinte de onoare al societății, consilierii eparhiali, profesorii dela Academia teologică, dl ge-

neral Grigorescu, primarul orașului, o delegație a societății femeilor gr. cat. din Cluj și un număr mare și ales de domni și doamne din Cluj.

Doamna presidentă salută cu deosebită bucurie prezența P. S. S. episcopului Nicolae și a reprezentărilor autorităților, cetește o telegramă din partea dnei Alexandrina Cantacuzino și pe urmă prin o cuvântare bine simțită, în cuvinte alese, declară adunarea deschisă.

Doamna Sofia Meteș, secretara societății cetește raportul general al comitetului, în care evidențiază în termeni aleși toată activitatea bogată a societății în cursul anului trecut.

Societatea a realizat și în decursul anului trecut uimitoare progrese. A adaogat însemnate pietricele la clădirea pe care și-a pus în gând să o ridice în sufletele femeilor române de azi și din viitor. În zilele de creștinească reculegere ale Parăsimilor a organizat o serie de conferințe, foarte succese. Doamna prezidentă și-a dat prețiosul concurs prin două conferințe cu impresiile sale de călătorie în Orient, asupra cărora la timpul său presa românească a avut cuvintele cele mai elogioase.

În Martie 1926 dna A. Cantacuzino a ținut o conferință în sala Teatrului Național, despre călătoria dsale în America iar la Congresul general din Aprilie al Societății d-na Zina Moroianu a conferențiat despre „Cântecele populare din Moldova“. În anul 1927 ciclul conferințelor l'a început dl Vașcă cu „De ce suferă Europa creștină?“ Iar dl dr. Stanciu despre: „Viața sufletească a omului primitiv. Vor mai conferența dnii: dr. Pasca, Șt. Meteș, V. Bărbat, dr. Seb. Stanca, Ștef. Goangă, G. Bogdan-Duică, etc. S'a mai ținut un concert religios binereușit, iar în ziua de 25 Aprilie, s'a ținut congresul general al Societății. Cu acest prilej s'au împărțit 140 premii, constătoare din cărți, între cei mai buni elevi ortodoxi dela școalele primare și secundare. Societatea a organizat „Balul florilor“, organizarea corului de colindători, reînvierea obiceiului „mărțișoarelor“, un reușit concert religios, premiile pentru religie, serbarea dela Dumineca Ortodoxiei și contribuțiile prețioase pentru catedrala din curs. A constituit un fond, care are

azi 9.000 lei pentru imprimarea Bibliei pentru orbi. În 5 Dec. s'a aranjat un frumos bal pentru copii care a avut succes atât moral, cât și material. Societatea a înființat fonduri pentru împodobirea Catedralei care se ridică, a dăruit 60.000 lei Consistorului pentru cumpărarea clopotului mic. În vederea împodobirii Catedralei se va trimite un apel în întreaga țară. S'au creat fonduri pentru înființarea unui institut de educație morală pentru fete. Comitetul în cursul anului a ținut 31 ședințe, iar în 1927 patru.

Casierul societății dl I. Oțoiu își cetește raportul, în care arată — că membrii societății au sporit cu 6 fiind de toți 246. Face apel pentru noi înscrieri. Arată că averea totală a societății este de 406.054 lei împărțiți în diferite fonduri. Pentru anul 1926 au fost venituri de 284,033 lei; cheltuieli de 179.360 lei, deci un venit net de 104.673 lei. Se aleg doi cenזורi, dnii dr. L. Gherman și dr. V. Petrașcu, cari controlează socotelile și găsesc că sunt în ordine.

Dna G. Bogdan-Duică arată propunerile comitetului pentru a se publica în broșuri ieftine conferințele religioase și a se face câteva broșuri de morală creștinească din versete biblice. Ceeace se primește. Toț dsa citește apoi numele membrilor cari au promis obiecte țesături și cusături pentru împodobirea catedralei. Citind o telegramă adresată dela adunarea generală dnei Alexandrina Cantacuzino, dna Voitești închide ședința după care I. P. S. S. Episcopul Nicolae mulțumește în cuvinte calde și îmbărbătează spre muncă societatea, dorindu-i tot sporul și succesul. O reprezentantă a societății „Sf. Maria“ a femeilor greco-catolice aduce salutul acesteia pentru Societatea Femeilor Ortodoxe. Prezidenta le mulțumește tuturor.

Conferințe.

În cadrul conferințelor aranjate de Societatea ortodoxă națională a femeilor române a vorbit Duminecă în 20 Februarie dl profesor V. Stanciu despre „problema vieții sufletești la omul primitiv“.

Făcând istoricul descoperirilor dela Neanderthal din 1856, dela Spis și dela Krapina (Croatia) din punct de vedere știin-

țific, d-sa a arătat cum obiectele aflate în jurul omului primitiv, erau o dovadă deplină, că omul devenise „om“, căci odată ce concepușe elementele artei, s'a desprins din șirul animalelor.

În legătură cu omul primitiv s'au găsit o seamă de lucruri, dovezi ale vieții sale sufletești, din primul moment al ființei sale de „om“. Sotemismul, primul fel al manifestării sufletești, s'a găsit și la omul primitiv. Religia s'a schimbat cu scurgerea vremii și locul pe care l-au ocupat diferite popoare, dar esențialul, credința într'o putere divină a rămas aceiaș dela început până azi.

Duminecă în 27 Februarie a vorbit dl dr. I. Pașca despre „Lupta pentru combaterea relelor sociale“.

Nesocotirea principiilor morale, aplicată la repartizarea bunurilor sociale, a dus fatal la împărțirea omenirii în două mari grupe: una bogată care a achiziționat bogății, cari întrec cerințele ei; alta lipsită chiar și de bunurile necesare conservării ei, fiind împinsă astfel în cea mai neagră mizerie. Acest fenomen social a atins maximum lui de expansiune în secolul trecut. Pentru înlăturarea lui au luptat diferiți savanți, cari au formulat doctrinele cele mai pretentioase, culminând prin aceea a socialismului, care a afirmat, între altele, că proprietatea e cauza tuturor relelor sociale. Comunismul — o extremă stângă a socialismului — afirmă că omul din naștere e neasociabil; că prin urmare morala e numai o îngrădire a pornirilor lui naturale pe care el trebuie să o desconsidere, când este vorba de a alege între norme de drept pozitiv și ea. În felul acesta calea egoismului a fost deschisă și oarecum asigurată. Dar pentru că piedeca unei vieți sociale armonice e proprietatea care e garantată de Stat, aceasta — și chiar Statul însuși, ca unul ce tolerează această nedreptate, spun comuniștii, trebuie distrusă. Sigur această metodă de a combate relele sociale, este o utopie. Nu statul trebuie distrus, căci el garantează însăși existența individului, ci trebuie înlocuite principiile antisociale, egoiste, cu principiile morale, umane, singurele în măsură să rezolve uriașele probleme sociale, cari preocupă atât de mult spiritele veacului nostru.

Obiectele vechi din biserici.

Șesizat din multe părți de faptul că oameni nechemăți cutreeră bisericile și iau cu ei tot felul de obiecte vechi din aceste biserici, cărți, icoane, cruci, vase etc. — Ministerul Cultelor a dat sub Nr. 48002 următorul ordin:

„Este știut că multe din obiectele vechi bisericesti, de valoare istorică și artistică, sunt adeseori înstrăinate sau schimbate, din pricina că preoții, deținătorii sau custozii de drept ai acestor adevărate tezaure, nu au avut noțiunea valorii lor.

Spre a le pune la adăpost de o asemenea impietate și pentru ca cercetătorii istorici să le poată găsi oricând la locul lor, dăm ordin sever ca toate obiectele bisericesti vechi de orice natură, să nu mai fie, de nimenea și în nici un chip înstrăinate.

Toți cei cari vor contraveni acestor dispoziții, în afară de răspunderea materială, vor fi urmăriți și pe cale penală în fața instanțelor judecătorești, pentru înstrăinare de bunuri publice.“ P. Ministru: **Nichifor Crainic**, p. Director general: **G. Ilioniu**.

Am atras atenția preoțimei noastre de repetite ori asupra acestui fapt. Sunt în bisericile noastre multe cărți cari nu se mai folosesc, multe icoane, candelă, cruci, feșnice și altele, zac aruncate în tinda sau podul bisericii expuse peirii. Am spus că la centrul eparhiei am înființat un muzeu, unde cercetătorii să le poată consulta și unde toate acestea se vor păstra. Până acum puțini au răspuns apelului nostru. În legătură cu ordinul de mai sus cerem deci din nou preoților să adune toate obiectele vechi și să le aducă la muzeul nostru eparhial. În schimb fiecare parohie va primi o mică bibliotecă de broșuri de propagandă morală și religioasă.

Preoții uniți și politica.

În chestiunea atitudinii politice a preoțimei „Unirea“ din Blaj a ieșit din rezervă și prin glasul redactorului ei Augustin Popa, spune pe față că preoții uniți sunt dator să facă politica partidului național-țărănesc, singurul care ar reprezenta inte-

reșele bisericeii unite. Toate celelalte partide sunt potrivnice acestor interese, și prin urmare, românii uniți, clerici sau laici, cari s'au încadrat în ele, sunt simpli desertori.

Cu alte cuvinte, redactorii „Unirii“ gândesc și acționează în vederea creerii unui partid clerical greco-catolic și cred că numai partidul național-țărănist corespunde acestei idei.

Noi știam de mult lucrul acesta. Când toate gazetele au accentuat acest fapt ca o greșală „Unirea“ a protestat spălânduși mâinile, dar acum vine și îl confirmă pe față.

Pentru noi este indiferent la care partid se va înrola preoțimea greco-catolică. Dar când un ziar bisericesc, plătit, parte din bani publici (casele bisericilor), parte prin detragerea pe cale oficială a abonamentelor din banii pe cari preoții îi primesc *dela Stat*, este o procedură necuviincioasă să forțezi pe calea aceasta o tagmă de preoți ca să urmeze o politică dictată dela centru.

O mulțime de preoți greco-catolici au și reacționat în gazete. Libertatea conștiinței cetățenești nu poate fi terorizată. Orice preot poate fi folositor bisericii sale în oricare partid politic s'ar înregimenta. Totul atârnă dela tactul și modul său de a activa.

Totul este firesc

„Cine mai crede azi în minuni?“ întrebă necredinciosul convins că răspunsul va fi: „Nimeni“. „De ce s'a mai deranja Dzeu“ — dacă există un Dumnezeu — continuă el, „să oprească mersul legilor veșnice ale firii, pe care trebuie să le respecte, dacă sunt puse de el? De altfel toate merg destul de bine și în chip firesc.

Dar mai întâi să ne întrebăm: ce e firesc? Socotește oare piatra neînsuflețită, ca planta să incolțească, să crească, să înflorească, să facă sămânță și să se înmulțească prin ea? Sigur că nu. Pentru plantă toate acestea sunt ceva firesc, pe când pentru piatră sunt adevărată minune. Tot astfel și pentru plante e o minune, că animalele n'au rădăcini ca ele, nu sunt

fixate într'un anumit loc, ci se pot mișca încoaci și încolo și pot să-și exprime bucuria și durerea. Omul la rândul său întrece pe animal, căci știe să se folosească de mersul iute al calului și al cămilei, de puterea bouului și a elefantului, știe să învingă pe leu și pe tigrul, să și acopere corpul golaș cu piei de animale sau haine făcute din fire de nițase, de in sau de bumbac, țesute de mâna lui, știe să se ferească de gerul iernii și de arșița soarelui, clădindu-și casă din lemn și piatră, știe, știe să cultive grâul care-i dă pâine și viața, care-i dă vinul, etc., etc. Toate acestea sunt iarăș firești pentru om, dar animalul, planta și piatra le socotesc minune. Și dacă Dumnezeu, la rândul său, ca Ființă atotputernică și Creator al totului, face lucruri pe care omul nu le poate face, e pentru El foarte firesc și numai din punct de vedere omenesc e suprafiresc și minunat. Nu e dar absolut logic că a tăgădui posibilitatea minunilor, e a tăgădui existența lui Dumnezeu? Și când omul tăgăduiește minunea, nu se pune oare în aceeași situațiune ca piatra care ar tăgădui că floarea înflorește și moare, că păsărea zboară.?

O foaie ruptă

De sigur, nimănui nu-i trece prind gând să-și ia osteneala și să arunce o privire măcar fugară peste petecul de hârtie învechită, și sdrănțuită și adeseori murdară, în care servitoarea aduce împachetate dela băcănie sau măcelărie alimentele necesare bucătăriei de toate zilele. Și nu arareori se întâmplă că o astfel de fosilă de maculatură este în stare să-ți desvăluie un colț de gândire omenească cu înțelesuri adânci și prețioase pentru posteritate.

Îți face impresia că autorul care a pus odinioară pe hârtie o parte din sbuciumul sufletului sau încearcă o răsbunare postumă pentru soarta tragică a operei sale, înainte de a pieri pentru totdeauna.

Povestea într'adevăr este tragică. Foaia de hârtie cu marginile cenușii și fața literilor acoperită de o umbră ruginie a văzut odată vremuri mai bune. Cine știe prin câte mâni delicate a trecut volumul cu tăietura aurită, îmbrăcat în haina lui de

pânză înflorită, câte vreme a fost o poadoabă a raftului de stejar din cutare bibliotecă bogată a boerului de pe vremuri. Dar a venit fiul sau nepotul nepăsător, cu alte preocupări și alte vederi moderne, și cu gesturi brutale a decimat prețioasa moștenire. Iar volumul tipărit pe hârtie velină cu literă nouă și bine îngrijită este surghiunit alături de alte multe tovarășe, în închisoarea întunecoasă și umedă a vreunui colț de pivniță, de unde după zeci de ani o altă mână rânduitoare le aruncă în focul a toate purificator sau în cazul cel mai bun în cântarul mercantilor.

În mâinile negustorului, pentru care numai materia are preț, foile se pulberă sânge-rând iluziile prinse în șirele tipărului nedat și pedant.

Soartea li-s'a pecetluit. Din înălțimea visurilor de glorie și mărire foile sfârticate coboară la ultimul și cel mai prosaic serviciu, să îmbrățișeze o bucată de carne lipicioasă în măcelărie. Și pe urmă să dispară în nirvana lăzii cu gunoi.

Mi-a căzut în mână dăunăzi o astfel de foaie ruptă dintr'un volum elegant tipărit la 1837. A fost probabil o colecție de scrisori ale vreunui boer ungar pripășit în Londra, în vara acestui an. Corespondența cu cei de acasă se vede că a fost considerată deosebit de prețioasă, ca să nu vadă lumina tiparului.

Crâmpeiul de filă mohorâtă rătăcită pe teigheaua unui măcelar din Cluj face o interesantă caracterizare Francezilor, Englezilor și Germanilor.

Iată ce spune: „Francezul este închipuit și impulsiv, Germanul e gânditor și rațional, Englezul rece și nepăsător. Francezii toți au atribuții de șefi politici, Germanul este făuritorul sistemelor noi în știință, Englezul pătimaș pe asociații și brevete de invenții. Germanul se preocupă de școală, Englezul de industrie, Francezul de sine însuși. Englezul se simte bine numai în cercul egoist al familiei, Germanul între pretini și rudenii, Francezul în distracțiile societății. Englezul este excentric și lacom pe bogăție, Germanul ține la poziția socială și la învățătură, Francezul vrea să fie vestit și cel dintâi în toate. Germanul e prevenitor, Francezului îi place flirtul, Englezul ia calea de mijloc, nu este atât de ușuratic

ca Francezul dar nici așa cald și sincer ca Germanul. Soarele german e potolit, cel francez dogoritor, cel englez e soare de iarnă. Idealul Englezului e libertatea, al Francezului mărirea și gloria, al Germanului fericirea. Idealul nostru, al Ungurilor, le cuprinde pe toate trei.

Această caracterizare o face un ungar de seamă la 1837 în capitala imperiului britanic. Este o dovadă despre spiritul care stăpâna deja de atunci în opinia publică maghiară: aversiunea față de Francezi și Englezi și simpatia pentru Germani.

Seminarul baptist din București

În București ființează dela 1922 un seminar baptist, asupra căruia face acum „Universul“ descoperiri senzaționale.

La început bapțiștii plănuiau un seminar la Arad pentru creșterea viitorilor predicatori. Dar în toamna anului 1922, cursul a fost mutat la București, închiriindu-se un local pentru 14 elevi cari se inițiau în tainele noiei învățături. S'a cumpărat un teren în strada Berzei nr. 29, unde s'a ridicat o clădire impozantă. Și fiindcă nu putea dobândi imobile comunitatea baptistă din România, nefiind persoană juridică, terenul și clădirea au fost cumpărate de dr. *Everett Gill*, reprezentantul comunității bapțiștilor americani.

Școala a început să funcționeze sub conducerea predicatorului comunității baptiste din București, C. Adorian.

În vara anului 1925, a venit în București, dr. *Everett Gill*, care a intrat în drepturile sale de proprietar supus al altei țări, schimbând întreaga organizație a seminarului de până atunci. A luat conducerea seminarului și-a trecut-o sub direcția lui Dan T. Hurley.

În chipul acesta școala a fost scoasă de sub îngrijirea bapțiștilor români și trecută sub conducerea și administrarea: „*Foreign Mission Board Of The Southern Baptist Convention in U. S. A.*“ (Misiunea străină a asociației baptiste sud-americane).

Elevii și elevele seminarului sunt întreținuți pe cheltuiala comunităților ameri-

cane, iar educația li se face de profesori angajați și salariați de ea.

Cursurile sunt predate de profesorii Dan Hurley și soția sa, Pantilimon Andrișan, Vasile Asieff și Toma Slăv.

Prin urmare, seminarul baptist din București e proprietatea cetățeanului american, *Everett Gill*, care a trimis ca director pe alt cetățean american Dan Hurley cari se folosesc de capitaluri străine pentru a abate dela biserica românească tineretul.

Bapțiștii români înșiși au făcut protest și datorită organelor Statului este să pună capăt unei propagande subversive întreținută cu bani străini, de persoane străine, în contra intereselor Statului român.

Un nou protopopiat.

Eparhia noastră a sporit în vremea din urmă cu un nou protopopiat, în județul Maramurăș, cu centrul în Sighetul-Marmăției. Consiliul nostru eparhial în deplin acord cu Ven. Consiliu al eparhiei Oradea-Mare a stabilit granițele între aceste două eparhii, în urma cărui fapt județul Maramurăș ne-a revenit nouă, iar o parte din județul Satu-Mare și Sălaj a trecut la Oradea-Mare. Astfel s'a alcătuit un protopopiat al Maramurășului dependent de noi și altul în Satu-Mare dependent de Oradea-Mare. După ce s'au îndeplinit condițiile fixate în legile noastre bisericești, în zilele trecute protopopiatul nostru din Sighet a fost inactivat, iar consiliul eparhial a încredințat pe preotul *Mihail Muntean* din Sighet, în calitate de administrator protopopes, cu organizarea definitivă a tractului. Prin aceasta s'a pus o nouă piatră de temelie la întărirea bisericii noastre în Maramurăș unde biserica noastră săvârșește o muncă națională de o importanță deosebită, câtă vreme se știe că acest județ este unul din cele mai oropsite colțuri ale țării noastre. Lumea bună românească din aceste părți a salutat cu deosebită bucurie înființarea protopopiatului, dela care așteaptă o fortificare a ortodoxismului și prin aceasta salvarea Românilor din ghiarele străinilor.

*   Ș T I R I   *

Apel. În 15 Februarie crt. văduvei preoteasa rămasă după Vasile David din Mogoș-Mămăligani i-a ars casa cu supraedificatele. — Invităm pe toți preoții noștri, să întreprindă colecte în parohiile lor, iar rezultatul să-l trimită văduvei preotese Vasile David în Mogoș-Mămăligani, poșta Bucium, județul Alba, venind astfel în ajutorul acestei văduve nenorocite, care are să crească și doi orfani minori. — Din acest prilej repetăm îndrumările noastre binevoitoare ca oamenii să-și asigure avutul contra focului, ca să nu cadă în mila și sarcina altora.   **Consiliul Eparhial.**

*

Donație. Fruntașii buni creștini din Poșaga-de-Jos (tractul Lupșei) Gligor Hoaza și Nicolae Zac au donat primul 100.000 Lei și al doilea 50.000 Lei în scopul zidirii unei noi biserici în Poșaga. — Frumoasa danie a mișcat inimile bune de acolo într'atâta, încât colecta a sporit și sporește mereu spre laudă lor și a bisericii noastre. — Cei mulți înainte!

Mărțișoare. „Societatea ortodoxă națională a Femeilor Române Filiala Cluj“, în dorința ce are de a contribui la reînvierea datinelor vechi românești, cari par'că încep a fi dute uitării, a luat inițiativa de a pune în vânzare mărțișoare-iconițe pentru ziua de 1 Martie a. c. Vânzarea, (autorizată de onor. minister al ocrotirilor sociale cu adr. No. 6319 din 12 Febr. a. c.) s'a făcut de cătră doamne și domnișoare din societate în zilele de 27 Februarie pe străzile orașului Cluj, prin localurile publice, la biserici etc. E un obicei frumos, care a fost îmbrățișat cu deosebită căldură de publicul de Cluj. S'au vândut peste 2000 mărțișoare.

Conferința I. P. C. S. arhimandritul Scriban. Miercuri seara a avut ocazie societatea din Cluj să asculte una din cele mai frumoase conferințe câte s'au ținut în iarna aceasta în capitala Ardealului. Invitat de secția medicală a Astrei arhimandritul Scriban a vorbit despre „biserica și capitalul biologic național“. Cu o rară erudiție

învățatul arhimandrit a arătat cum în trecut în toată lumea, iar în vremurile noastre în unele țări din Apus, lupta pentru sănătatea națională a fost și este dusă mână în mână de medici și preoți. Și numai așa se poate câștiga izbânda dacă știința medicală se apropie de marea obște prin cuvântul Bisericii. I. P. Cuvioșia a dezvoltat pe larg chestiunea alcoolismului, a boalelor desfrâului, a acțiunilor păcătoase cari reduc capitalul biologic național, dovedind în mod plastic că jinta noastră a tuturor este una și aceeași deși drumurile sunt diferite. Și numai o muncă unitară, umăr la umăr poate da rezultate bune pentru binele obștesc, refacerea și consolidarea neamului. — Sala arhlină a prefecturii a răsplătit cu aplauze entuziaste pe conferențiar.

P. S. S. Iacov Antonovici, episcopul Hușilor a scos în tipar, cu prilejul împlinirii vârstei de 70 ani, un număr festiv al buletinului eparhiei sale, care constituie un volum al activității sale în slujba bisericii și a școlii. Paginile acestui buletin sunt o frumoasă autobiografie a Episcopului Hușilor, ierarhul care ca un creștin adevărat a înțeles din vreme și a aplicat în tot cursul anilor, cuvintele Mântuitorului: „Pe orice mlădiță, care este în mine și n'aduce roadă, el o taie: și pe orice mlădiță care aduce roadă, o curățește, ca să aducă și mai multă roadă.“

Ori te însori ori plătești. În Italia s'a pus în aplicare impozitul pe burlaci. Cota fixă e stabilită la 35 lire italiene, pentru celibizii între 25—35 ani, la 50 lire pentru celibizii între 35—50 ani și 25 lire pentru celibizii între 50—65 ani. Sunt scutiți de impozit preoții catolici și călugării cari au făcut jurământ de castitate, invalizii de războiu, ofițerii și subofițerii forțelor armate ale Statului, pentru cari căsătoria este subordonată la condițiuni sau limitări, interzișii streinii, chiar dacă își au rezidența permanentă în Italia. Pentru cei cari n'au venituri proprii și trăesc în sarcina familiei de origine, impozitul e datorit de capul familiei, pe baza venitului ce posedă, împărțit la numărul fiilor săi.

Credit pentru băncile populare. În urma referatului ministerului de muncă și cooperării și după jurnalul consiliului de ministri, Suveranul a semnat decretul regal care autorizează ministerul muncii, cooperării și asigurărilor sociale, a contracta prin centrala băncilor populare, un împrumut de șasezeci milioane lei dela Cassa de depuneri și consemnațiuni, autorizată deasemenea să acorde acest împrumut pe termen de doi ani și cu o dobândă de șapte la sută.

Depunerile la poșta austro-ungară. Direcțiunea Generală a Poștelor din București, a luat măsuri pentru terminarea formalităților cu privire la plata sumelor cuvenite locuitorilor aflați pe teritoriul României și depuse la Cassele poștale de păstrare din Budapesta și Viena. În acest scop, toți supușii români cari au de primit orice sume de bani dela numitele Casse de păstrare, sunt invitați ca până la data de 1 Aprilie 1927, să depună la oficiul poștal cel mai apropiat, libelul de păstrare, libelul de rentă sau ultimul extras (situație) a contului de cec poștal, iar în schimb oficiul îi va elibera o adeverință de primire. Deasemenea, toți acei cari au depus deja libelul vor mai depune și actele ce se cer pentru completarea formalităților, tot până la data de 1 Aprilie 1927. însă numai la oficiul unde le-a depus și care i-a eliberat în schimb adeverințe de primire.

Șeful bisericii catolice din România. Constituția noastră prevede că toți șefii bisericilor recunoscute de către statul român — biserici având fiecare cel puțin 200.000 de credincioși — sunt senatori de drept. Cum șeful bisericii romano-catolice din țară este Arhiepiscopul Ciser, cu reședința la București, se înțelege dela sine că după textul clar și categoric al constituției, acesta urmează să fie desemnat senator de drept. Cu toate acestea se încearcă în ultimul timp o manevră din partea minoritarilor catolici sau mai bine zis din partea partidului maghiar din Ardeal, împotriva recunoașterii arhiepiscopului romano-catolic, Ciser, ca șef al bisericii respective și în favoarea episcopului Mailath. Se invoacă motivul că în Ardeal numărul credincioșilor catolici, aparținând episcopiei condusă de Majlath, este mai mare de cât numărul catolicilor din vechiul regat. Arhiepiscopul romano-catolic, Ciser, care e născut în România și cunoaște foarte bine stările de lucruri din țara noastră, este șeful necontestat al bisericii catolice. Cum agreatul minorității catolice de peste munți și al partidului maghiar, episcopul Majlath, are un grad inferior și nu poate fi recunoscut de către statul român drept șeful bisericii romano-catolice din Țară, urmează să se respecte dispozițiile prevăzute în Constituție.

De vânzare 20 iugăre pământ bun, sămănat cu cositor, depărtare de Cluj 2 klm. lângă drum, potrivit pentru casă și lăptăric. Preț convenabil. Informațiuni la *Tipografia Eparhială*, Strada Baba Novac Nr. 7.

Nr. par. 23/927.

Licitație minuendă.

Consiliul parohial ort. rom. din comuna *Luna-de-Sus* (Lona-Săsească) județul Cluj, dă în întreprindere pe cale de licitație minuendă **zidirea bisericii** conform planului și devizului aprobat de Ven. Consiliu Eparhial din Cluj Nr. 1165—1927. și invită pe cei interesați ca până la 25 Martie a. c. ora 9 a. m. să-și înainteze ofertele în scris și sigilate.

Licitația se va ține în aceeași zi (25 Martie) la ora 10 a. m.

Concurenții vor depune un vadiu de 10% din valoarea lucrărilor în numerar, sau garanția vreunei bănci de prima bonitate, sau efecte publice.

Planul, devizul și condițiile speciale de executare se pot vedea la oficiul parohial.

Consiliul parohial își rezervă dreptul de a încredința zidirea bisericii, fără considerare la prețuri și condiții, aceluia dintre oferenti care prezintă mai multă garanție morală.

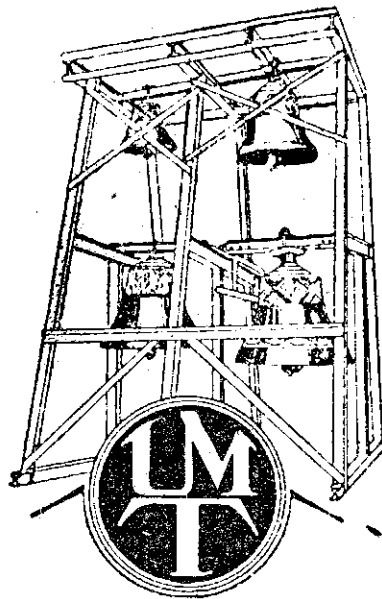
Epitropia nu suportă spesele de participare la licitație.

Luna-de-Sus la 1 Martie 1927.

Ioan Radu
parch, preș. consiliului.

Ioan Crișan
notar.

UZINELE METALURGICE ∞ TIMIȘOARA S. P. A. ∞

Timișoara,
IV., Str. Andr.
Mureșanu 3.

Telefon 23-42

CLOPOTE

din material de prima calitate, scaune de fer, armonie și acord perfect.

Rugăm, cereți oferte și informațiuni detaliate gratuit.